ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο πενταμελές τμήμα)

της 23ης Σεπτεμβρίου 2015*

«ΕνΔΤΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 2494/95 — Εναρμονισμένοι δείκτες τιμών καταναλωτή με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές (ΕνΔΤΚ-ΣΦ) — Κανονισμός (ΕΕ) 119/2013 — Δείκτες τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες — Κανονισμός (ΕΕ) 93/2013 — Eurostat — Επιτροπολογία — Εκτελεστικά μέτρα — Κανονιστική διαδικασία με έλεγχο»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-261/13 και Τ-86/14,

Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τη M. Bulterman και τον J. Langer, καθώς και, στην υπόθεση Τ-261/13, τη B. Koopman,

προσφεύγον,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τη M. Clausen και τον P. van Nuffel,

καθής,

με αντικείμενο, στην μεν υπόθεση Τ-261/13, αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 119/2013 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2214/96 του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕνΔΤΚ): διαβίβαση και διάδοση υποδεικτών των ΕνΔΤΚ, όσον αφορά τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές (ΕΕ L 41, σ. 1), και, επικουρικώς, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013, στη δε υπόθεση Τ-86/14, αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 93/2013 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2494/95 για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή, όσον αφορά τον καθορισμό δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες (ΕΕ L 33, σ. 14), και, επικουρικώς, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή), I. Wiszniewska-Białecka, A. M. Collins και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο και το αντικείμενο των υπό κρίση προσφυγών

Ρυθμίσεις σχετικά με τους όρους ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

1 Βάσει του άρθρου 202 ΕΚ εκδόθηκε η απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23). Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε από την απόφαση 2006/512/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ L 200, σ. 11), το άρθρο 1, σημείο 7, της οποίας θέσπισε την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο (νέο άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468).

2 Η αιτιολογική σκέψη 7α της αποφάσεως 1999/468, όπως τροποποιήθηκε, έχει ως εξής:

«Είναι αναγκαίο να εφαρμόζεται η κανονιστική διαδικασία με έλεγχο για τα μέτρα γενικής εμβέλειας που έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστικών στοιχείων μιας πράξης που εκδόθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 [ΕΚ], συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης ορισμένων εξ αυτών ή της συμπλήρωσής τους με την προσθήκη νέων μη ουσιαστικών στοιχείων. Η διαδικασία αυτή πρέπει να επιτρέπει στα δύο σκέλη της νομοθετικής αρχής να πραγματοποιούν έλεγχο πριν από τη θέσπιση των ως άνω μέτρων. Τα ουσιαστικά στοιχεία μιας νομοθετικής πράξης μπορούν να τροποποιούνται μόνο από τον νομοθέτη με βάση τη συνθήκη[.]»

3 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1999/468, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει τα εξής:

«Όταν μια βασική πράξη εκδοθείσα σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 [ΕΚ] προβλέπει την έκδοση μέτρων γενικής εμβέλειας με αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιαστικών στοιχείων της εν λόγω πράξης, μεταξύ άλλων με την κατάργηση ορισμένων εξ αυτών των στοιχείων ή με τη συμπλήρωσή τους μέσω της προσθήκης νέων μη ουσιαστικών στοιχείων, τα μέτρα αυτά εκδίδονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο.»

4 Η κανονιστική διαδικασία με έλεγχο (στο εξής: ΚΔΕ) διέπεται από το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, όπως αυτή τροποποιήθηκε. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής παρεμβαίνει κανονιστική επιτροπή με έλεγχο αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρευόμενη από τον αντιπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού (άρθρο 5α, παράγραφοι 1 και 2). Στη συνέχεια, η διαδικασία που ακολουθείται διαφέρει αναλόγως του αν τα σχεδιαζόμενα μέτρα συνάδουν προς τη γνώμη της επιτροπής (άρθρο 5α, παράγραφος 3) ή αν αυτά δεν συνάδουν με τη γνώμη αυτή ή αν η επιτροπή δεν διατύπωσε γνώμη (άρθρο 5α, παράγραφος 4). Σε όλες τις περιπτώσεις, το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, όπως αυτή τροποποιήθηκε, ορίζει την τηρητέα διαδικασία με συμμετοχή του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα οποία δύνανται να αντιταχθούν στο σχέδιο μέτρων.

5 Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55, σ. 13), ορίζει ότι η απόφαση 1999/468 καταργείται, αλλά τα αποτελέσματα του άρθρου 5α της απόφασης αυτής διατηρούνται για τους σκοπούς των υφιστάμενων βασικών πράξεων που παραπέμπουν σε αυτό.

Ρυθμίσεις σχετικά με τους δείκτες τιμών

Ο κανονισμός (ΕΚ) 2494/95

6 Το Συμβούλιο, για να διασφαλίσει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει στη διάθεσή της συγκρίσιμους δείκτες τιμών καταναλωτή στα κράτη μέλη, εξέδωσε, στις 23 Οκτωβρίου 1995, τον κανονισμό (ΕΚ) 2494/95, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕΕ L 257, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός, που αφορά τους εναρμονισμένους δείκτες τιμών καταναλωτή (στο εξής: ΕνΔΤΚ), τροποποιήθηκε μεταξύ άλλων από τον κανονισμό (ΕΚ) 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, για την προσαρμογή στην απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, ορισμένων πράξεων που υπόκεινται στη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης, όσον αφορά την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο (ΕΕ L 188, σ. 14).

7 Το τιτλοφορούμενο «Όροι συγκρισιμότητας» άρθρο 4 του κανονισμού 2494/95, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί, ορίζει τα εξής:

«Οι ΕνΔΤΚ θεωρούνται συγκρίσιμοι όταν αντικατοπτρίζουν μόνον τις διαφορές ανάμεσα στις διακυμάνσεις των τιμών ή στις εθνικές καταναλωτικές συνήθειες.

Οι ΕνΔΤΚ οι οποίοι διαφέρουν εξαιτίας των αποκλίσεων μεταξύ των εννοιών, μεθόδων ή πρακτικών που χρησιμοποιήθηκαν κατά τον ορισμό και την κατάρτισή τους δεν θεωρούνται συγκρίσιμοι.

Η Επιτροπή (Eurostat) θεσπίζει τις διατάξεις που θα επιτρέψουν την εξασφάλιση συγκρίσιμων ΕνΔΤΚ. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.»

8 Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, το οποίο φέρει τον τίτλο «Χρονοδιάγραμμα και παρεκκλίσεις», ορίζει τα εξής:

«Η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά του παρόντος κανονισμού μέτρα, αναγκαία για την εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ και για τη διατήρηση και ενίσχυση της αξιοπιστίας και της καταλληλότητάς τους […]. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3. Η Επιτροπή ζητεί τη γνώμη της ΕΚΤ όσον αφορά τα μέτρα που προτίθεται να υποβάλλει στην επιτροπή.»

9 Το άρθρο 9 του κανονισμού 2494/95, το οποίο φέρει τον τίτλο «Παραγωγή αποτελεσμάτων», ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη επεξεργάζονται τα δεδομένα που συγκεντρώνονται και καταρτίζουν τον ΕνΔΤΚ, με βάση ένα δείκτη τύπου Laspeyres, ώστε να καλύπτονται οι κατηγορίες της διεθνούς ταξινόμησης COICOP (Classification of Individual Consumption by Purpose) […], οι οποίες θα προσαρμόζονται από την Επιτροπή για τον σκοπό της κατάρτισης συγκρίσιμων ΕνΔΤΚ. Η Επιτροπή καθορίζει τις μεθόδους, διαδικασίες και τύπους που εξασφαλίζουν την τήρηση των όρων συγκρισιμότητας. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων, διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.»

10 Το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 ορίζει τα εξής:

«Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468[…], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.»

Εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 2494/95 στην υπόθεση T-261/13

11 Η Επιτροπή, εκτός από τον κανονισμό (ΕΚ) 1749/96, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, επί των αρχικών μέτρων για την υλοποίηση του κανονισμού 2494/95 (ΕΕ L 229, σ. 3), εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2214/96, της 20ής Νοεμβρίου 1996, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή: διαβίβαση και διάδοση των υποδεικτών των ΕνΔΤΚ (ΕΕ L 296, σ. 8), ο οποίος τροποποιήθηκε επανειλημμένα και τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ) 119/2013 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού 2214/96, όσον αφορά τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές (ΕΕ L 41, σ. 1).

12 Το άρθρο 1, σημείο 1, του κανονισμού 119/2013 προσέθεσε δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 2 του κανονισμού 2214/96, το οποίο προβλέπει πλέον ότι ως «εναρμονισμένοι δείκτες τιμών καταναλωτή με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές» (στο εξής: ΕνΔΤΚ-ΣΦ) νοούνται οι δείκτες που μετρούν τις αλλαγές στις τιμές καταναλωτή χωρίς την επίπτωση που έχουν οι αλλαγές των φορολογικών συντελεστών στα προϊόντα κατά την ίδια χρονική περίοδο.

13 Το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 αντικαθιστά το άρθρο 3 του κανονισμού 2214/96 ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Επιτροπή (Eurostat) κάθε μήνα όλους τους υποδείκτες (παράρτημα I) οι οποίοι έχουν συντελεστή στάθμισης μεγαλύτερο του ενός χιλιοστού της συνολικής δαπάνης που καλύπτεται από τον ΕνΔΤΚ. Μαζί με τον δείκτη του Ιανουαρίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή (Eurostat) και τις αντίστοιχες πληροφορίες στάθμισης.

2. Επιπλέον, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Επιτροπή (Eurostat) κάθε μήνα τους ίδιους υποδείκτες υπολογισμένους με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές (ΕνΔΤΚ-ΣΦ). Η Επιτροπή (Eurostat), σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές που παρέχουν ένα μεθοδολογικό πλαίσιο για τον υπολογισμό του δείκτη και των υποδεικτών ΕνΔΤΚ με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές (ΕνΔΤΚ-ΣΦ). Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή (Eurostat) επικαιροποιεί τη μεθοδολογία αναφοράς, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις που έχει εγκρίνει η επιτροπή του ευρωπαϊκού στατιστικού συστήματος.

3. Οι δείκτες καταρτίζονται με βάση τα πρότυπα και τις διαδικασίες για την παροχή δεδομένων και μεταδεδομένων που προβλέπει η Επιτροπή (Eurostat).»

Εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 2494/95 στην υπόθεση T-86/14

14 Την 1η Φεβρουαρίου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 93/2013, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 2494/95, όσον αφορά τον καθορισμό δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες (ΕΕ L 33, σ. 14).

15 Το άρθρο 1 του κανονισμού 93/2013 ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός «θεσπίζει δείκτες τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες με σκοπό τη βελτίωση της καταλληλότητας και της συγκρισιμότητας των [ΕνΔΤΚ]».

16 Το άρθρο 4 του κανονισμού 93/2013, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεθοδολογικό εγχειρίδιο», ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή (Eurostat), σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, καταρτίζει εγχειρίδιο το οποίο παρέχει ένα μεθοδολογικό πλαίσιο για τους δείκτες τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες και τους δείκτες τιμών για τις κατοικίες που παράγεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό (εφεξής "εγχειρίδιο ΔΤΙΚ-ΔΤΚ"). Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή (Eurostat) επικαιροποιεί το εγχειρίδιο, σύμφωνα με τις διαδικαστικές ρυθμίσεις που έχουν εγκριθεί από την επιτροπή ΕΣΣ.

2. Τα κριτήρια ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου […] εφαρμόζονται για την κατάρτιση των δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες και των δεικτών τιμών για τις κατοικίες.

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat), έπειτα από αίτησή της, τις αναγκαίες πληροφορίες για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες και των δεικτών τιμών για τις κατοικίες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.»

17 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη καταρτίζουν και παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) δείκτες τιμών για τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 3, σύμφωνα με το εγχειρίδιο ΔΤΙΚ-ΔΤΚ».

Ρυθμίσεις για τις στατιστικές

18 Κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1101/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πληροφοριών που καλύπτονται από το στατιστικό απόρρητο, του κανονισμού (ΕΚ) 322/97 του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές και της απόφασης 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου για τη σύσταση επιτροπής του στατιστικού προγράμματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 87, σ. 164), πρέπει να ενισχυθούν η συνεργασία και ο συντονισμός μεταξύ των αρχών που συμβάλλουν στην ανάπτυξη, την παραγωγή και τη διάδοση των ευρωπαϊκών στατιστικών (αιτιολογική σκέψη 1) και, για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη στις εν λόγω στατιστικές, οι εθνικές στατιστικές αρχές σε κάθε κράτος μέλος, όπως και η στατιστική αρχή της Ένωσης που λειτουργεί στο πλαίσιο της Επιτροπής, πρέπει να διαθέτουν επαγγελματική ανεξαρτησία και να εξασφαλίζουν αμεροληψία και υψηλή ποιότητα κατά την παραγωγή των ευρωπαϊκών στατιστικών (αιτιολογική σκέψη 20).

19 Το άρθρο 6 του κανονισμού 223/2009 ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή ορίζει την κοινοτική στατιστική αρχή [Επιτροπή (Eurostat)] για την ανάπτυξη, παραγωγή και διάδοση ευρωπαϊκών στατιστικών.

2. Σε κοινοτικό επίπεδο, η Επιτροπή (Eurostat) διασφαλίζει την παραγωγή ευρωπαϊκών στατιστικών σύμφωνα με τους καθιερωμένους κανόνες και στατιστικές αρχές. Στο πλαίσιο αυτό, έχει την αποκλειστική ευθύνη για τον καθορισμό, των ενεργειών, των στατιστικών μεθόδων, προτύπων και διαδικασιών, καθώς και για το περιεχόμενο και το χρόνο δημοσιοποίησης των στατιστικών στοιχείων.

[…]»

20 Το άρθρο 12 του κανονισμού 223/2009 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι, «[γ]ια να κατοχυρωθεί η ποιότητα των αποτελεσμάτων, οι ευρωπαϊκές στατιστικές αναπτύσσονται, παράγονται και διαδίδονται βάσει ομοιόμορφων προτύπων και εναρμονισμένων μεθόδων».

21 Το άρθρο 3 της αποφάσεως 2012/504/ΕΕ της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2012, για την Eurostat (ΕΕ L 251, σ. 49), ορίζει την Eurostat (στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) ως τη στατιστική αρχή της Ένωσης κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 223/2009 και προβλέπει ότι πρόκειται για υπηρεσία της Επιτροπής της οποίας προϊσταται γενικός διευθυντής. Αποστολή της είναι να αναπτύσσει, να παράγει και να διαδίδει ευρωπαϊκές στατιστικές και το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2012/504 ορίζει ότι, προς τον σκοπό αυτόν, η Eurostat αναπτύσσει και προωθεί στατιστικά πρότυπα, μεθόδους και διεργασίες.

22 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2012/504 ορίζει ότι, «[ό]σον αφορά τις ευρωπαϊκές στατιστικές, ο γενικός διευθυντής της Eurostat έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφασίζει για τις διαδικασίες, τις στατιστικές μεθόδους, τα πρότυπα και τις διεργασίες ή για το περιεχόμενο και τη χρονική στιγμή έκδοσης των στατιστικών δελτίων, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό στατιστικό πρόγραμμα και το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας». Διευκρινίζει δε ότι, «[κ]ατά την εκτέλεση των προαναφερόμενων στατιστικών καθηκόντων, ο γενικός διευθυντής ενεργεί με τρόπο ανεξάρτητο» και ότι «δεν ζητά ούτε λαμβάνει οδηγίες από τα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης ούτε από κυβερνήσεις κρατών μελών ούτε από κάποιο άλλο θεσμικό όργανο ή οργανισμό ή υπηρεσία».

Επί του αντικειμένου των υπό κρίση προσφυγών

23 Όπως προκύπτει από το νομικό πλαίσιο που προεκτέθηκε, ο κανονισμός 2494/95 έθεσε τις απαραίτητες στατιστικές βάσεις για τον υπολογισμό δεικτών τιμών καταναλωτή συγκρίσιμων στο επίπεδο της Ένωσης. Για να καταστεί δυνατή η συγκρισιμότητα των δεικτών εκδόθηκαν διάφοροι κανονισμοί, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι επίμαχοι στις υπό κρίση υποθέσεις κανονισμοί 119/2013 και 93/2013.

24 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επισημαίνει ότι αντιτάχθηκε στην έκδοση των κανονισμών αυτών κατά την κατάρτισή τους. Ειδικότερα, εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του, επειδή το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 δεν προέβλεψαν την έκδοση των κατευθυντηρίων γραμμών και του εγχειριδίου, που παρέχουν το εφαρμοστέο μεθοδολογικό πλαίσιο, κατ' εφαρμογήν της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο, ήτοι της διαδικασίας εκδόσεως των εκτελεστικών μέτρων, μολονότι αποβλέπουν, βάσει του περιεχομένου τους και του σκοπού τους, στην εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ και στη διατήρηση και ενίσχυση της αξιοπιστίας και της καταλληλότητας των δεικτών αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 4, τρίτο εδάφιο, και το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95.

25 Επομένως, αντικείμενο των υπό κρίση προσφυγών είναι οι κανονισμοί 119/2013 και 93/2013.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

26 Με δικόγραφα τα οποία κατατέθηκαν στις 3 Μαΐου και στις 25 Απριλίου 2013 αντιστοίχως, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές.

27 Στις 5 Μαρτίου 2014 η Επιτροπή ζήτησε την ένωση των υποθέσεων T-261/13 και T-86/14. Στις 10 Μαρτίου 2014 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση για την ένωση των υποθέσεων. Με διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2014, ο πρόεδρος του έκτου πενταμελούς τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διέταξε την ένωση των υποθέσεων T-261/13 και T-86/14 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και την έκδοση κοινής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.

28 Με μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, οι διάδικοι κλήθηκαν να απαντήσουν εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

29 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά τη συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 2015.

30 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— στην υπόθεση Τ-261/13, να ακυρώσει τον κανονισμό 119/2013 και, επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013·

— στην υπόθεση Τ-86/14, να ακυρώσει τον κανονισμό 93/2013 και, επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

31 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

32 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει, πρώτον, ότι παραβιάστηκε το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 και το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, επειδή η Eurostat ορίστηκε, αντί της Επιτροπής, ως φορέας επιφορτισμένος με την κατάρτιση και την επικαιροποίηση των κατευθυντήριων γραμμών και του εγχειριδίου, που αποτελούν νομικά δεσμευτικές πράξεις (πρώτος και δεύτερος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και πρώτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14). Δεύτερον, προβάλλει επικουρικώς παράβαση του άρθρου 338, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, επειδή ο καθορισμός των ΕνΔΤΚ-ΣΦ γίνεται με τις κατευθυντήριες γραμμές και όχι με νομική πράξη από τις απαριθμούμενες στο άρθρο 288 ΣΛΕΕ (τρίτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και δεύτερος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14). Τρίτον, προβάλλει, επικουρικότερον, παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, για τον λόγο ότι θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί η τήρηση της ΚΔΕ (τέταρτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και τρίτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14). Τέταρτον, προβάλλει, έτι επικουρικότερον, παράβαση του άρθρου 291 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 182/2011, για τον λόγο ότι για την κατάρτιση και την επικαιροποίηση των κατευθυντήριων γραμμών θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί η τήρηση διαδικασίας από τις προβλεπόμενες στον κανονισμό (πέμπτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και τέταρτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14).

33 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, λαμβάνει ως δεδομένο ότι τα επίμαχα μεθοδολογικά πλαίσια δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικές πράξεις. Υποστηρίζει ότι δεν πρόκειται για εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, ούτε, γενικότερα, για εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 291 ΣΛΕΕ. Κατά την Επιτροπή, τα κείμενα αυτά εντάσσονται στο πλαίσιο της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ της στατιστικής υπηρεσίας της Ένωσης και των εθνικών στατιστικών αρχών και μπορούσαν να λάβουν τη μορφή κατευθυντήριων γραμμών χωρίς να τηρηθεί για την έκδοσή τους η ΚΔΕ. Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη όλων των λόγων ακυρώσεως.

34 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι, στην πραγματικότητα, με τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζητείται η ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013, τα οποία προβλέπουν ότι η Eurostat, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, έχει την ευθύνη της καταρτίσεως και της επικαιροποιήσεως των μεθοδολογικών πλαισίων για τον υπολογισμό των δεικτών τιμών. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δήλωσε εξάλλου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ως αίτημα της

προσφυγής στην υπόθεση Τ-261/13 πρέπει να νοείται μόνο το αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και ότι ως αίτημα της προσφυγής στην υπόθεση Τ-86/14 πρέπει να νοείται μόνο το αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι, στην πραγματικότητα, με τις υπό κρίση προσφυγές ζητείται μόνο η ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013.

35 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, επειδή θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί η τήρηση της ΚΔΕ (τέταρτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και τρίτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14).

36 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει ότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, και το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 επιτάσσουν την τήρηση της ΚΔΕ για την έκδοση των εκτελεστικών μέτρων του ως άνω κανονισμού, καθώς και για την έκδοση των μέτρων για την εφαρμογή των εκτελεστικών αυτών μέτρων. Κατά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών οι προσβαλλόμενες διατάξεις οι οποίες προβλέπουν ότι η Eurostat καθορίζει τα μεθοδολογικά πλαίσια και μεριμνά για την επικαιροποίησή τους χωρίς να υποχρεούται να τηρήσει την ΚΔΕ θίγουν τη «θεσμική ισορροπία» της Ένωσης και πρέπει να ακυρωθούν.

37 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι τα επίμαχα μεθοδολογικά πλαίσια δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικά εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 και, επομένως, δεν ήταν αναγκαία για την έκδοσή τους η τήρηση της ΚΔΕ, η οποία εξάλλου δεν είναι κατάλληλη για την οργάνωση της αναγκαίας διοικητικής συνεργασίας για τον καθορισμό των κατευθυντηρίων γραμμών. Κατά την Επιτροπή, η έκδοση νομικά μη δεσμευτικού εγγράφου εφαρμογής δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις για τις οποίες επιβάλλεται η υπό ενιαίες προϋποθέσεις εκτέλεση της νομικής πράξεως. Εξάλλου, δεν είναι δυνατός ο καθορισμός ενιαίων προϋποθέσεων εφαρμογής με μη δεσμευτική πράξη.

38 Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 4, τρίτο εδάφιο, και το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95 (σκέψεις 7 και 8 ανωτέρω), σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού (σκέψη 10 ανωτέρω), προβλέπουν ότι η Επιτροπή θεσπίζει, τηρώντας τη ΚΔΕ, τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ. Το άρθρο 9 του κανονισμού 2494/95 που αφορά την παραγωγή αποτελεσμάτων προβλέπει επίσης την τήρηση της ΚΔΕ για τον καθορισμό των μεθόδων, διαδικασιών και τύπων που εξασφαλίζουν την τήρηση των προϋποθέσεων συγκρισιμότητας (σκέψη 9 ανωτέρω).

39 Η Επιτροπή εξέδωσε με την ΚΔΕ τους κανονισμούς 119/2013 και 93/2013, που αποτελούν εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 2494/95.

40 Το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 ορίζουν ότι η Επιτροπή (Eurostat) καθορίζει το μεθοδολογικό πλαίσιο για τον υπολογισμό των επίμαχων δεικτών, ήτοι των ΕνΔΤΚ-ΣΟ και των δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες (στο εξής: ΔΤΙΚ), σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και, άρα, χωρίς τήρηση της ΚΔΕ.

41 Κατά συνέπεια, με τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών σχετικά με τη μη τήρηση της ΚΔΕ τίθεται το ζήτημα αν η Επιτροπή εφάρμοσε ορθά τον κανονισμό 2494/95, αναθέτοντας με τις προσβαλλόμενες διατάξεις στην Eurostat τη μέριμνα για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση των μεθοδολογικών πλαισίων για τον υπολογισμό των δεικτών, χωρίς να προβλέψει την τήρηση της ΚΔΕ.

42 Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, όταν απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης, οι πράξεις αυτές προβλέπουν την ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή.

43 Κατά τη νομολογία, όταν παρέχεται στην Επιτροπή εκτελεστική εξουσία βάσει του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή καλείται να διευκρινίσει το περιεχόμενο της νομοθετικής πράξεως, προκειμένου να διασφαλισθεί η εφαρμογή της υπό ενιαίες προϋποθέσεις σε όλα τα κράτη μέλη (αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 2014, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-427/12, Συλλογή, EU:C:2014:170, σκέψη 39, και της 15ης Οκτωβρίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, C-65/13, Συλλογή, EU:C:2014:2289, σκέψη 43).

44 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο των εκτελεστικών αυτών αρμοδιοτήτων, των οποίων τα όρια εκτιμώνται ιδίως με γνώμονα τους βασικούς γενικούς σκοπούς της οικείας νομοθετικής πράξεως, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να λάβει όλα τα αναγκαία ή πρόσφορα εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή της σχετικής πράξεως, αρκεί τα εν λόγω μέτρα να μην αντιβαίνουν στην πράξη αυτή (βλ. απόφαση Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, EU:C:2014:2289, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

45 Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή διευκρινίζει την οικεία νομοθετική πράξη κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, εφόσον οι διατάξεις της εκτελεστικής πράξεως την οποία εκδίδει, αφενός, συνάδουν με τους βασικούς γενικούς σκοπούς που επιδιώκονται με τη νομοθετική πράξη και, αφετέρου, είναι αναγκαίες ή χρήσιμες για την εφαρμογή της τελευταίας (βλ., επ' αυτού, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, EU:C:2014:2289, σκέψη 46).

46 Στην υπό κρίση υπόθεση, υπενθυμίζεται ως προς τους επιδιωκόμενους γενικούς σκοπούς ότι, στο πλαίσιο της υλοποιήσεως της οικονομικής και νομισματικής ενώσεως, ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη σταθερότητα των τιμών, για τον υπολογισμό του πληθωρισμού πρέπει να χρησιμοποιείται ο δείκτης τιμών καταναλωτή με συγκρίσιμη βάση, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των εθνικών ορισμών (πρώτη και δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2494/95). Η οικεία κανονιστική ρύθμιση έχει συνεπώς ως σκοπό να θέσει τις αναγκαίες στατιστικές βάσεις για τον υπολογισμό συγκρίσιμων δεικτών τιμών καταναλωτή στο επίπεδο της Ένωσης, ώστε να υπάρχουν, για τη διαχείριση της νομισματικής πολιτικής, αξιόπιστοι δείκτες μετρήσεως του πληθωρισμού. Η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2494/95 υπενθυμίζει ως προς το σημείο αυτό ότι οι φορολογικές και νομισματικές υπηρεσίες της Ένωσης θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους δείκτες τιμών καταναλωτή ανά τακτικά και σύντομα χρονικά διαστήματα, ώστε να συγκρίνουν τα ποσοστά πληθωρισμού σε μακροοοικονομικό και διεθνές πλαίσιο, καθώς και ότι οι δείκτες αυτοί διαφέρουν από τους δείκτες που χρησιμοποιούνται για εθνικούς και μικροοικονομικούς σκοπούς.

47 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσβαλλόμενες διατάξεις με τις υπό κρίση προσφυγές προβλέπουν την έκδοση μεθοδολογικών πλαισίων που είναι αναγκαία ή πρόσφορα μέτρα για την υπό ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογή του κανονισμού 2494/95. Ειδικότερα, οι όροι των μεθοδολογικών αυτών πλαισίων αποβλέπουν στον καθορισμό των εννοιών, μεθόδων ή πρακτικών που καθιστούν δυνατή τη συγκρισιμότητα των ΕνΔΤΚ κατά την έννοια του άρθρου 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2494/95 (σκέψη 7 ανωτέρω) και, άρα, συμπεριλαμβάνονται στις διατάξεις που θα επιτρέψουν την εξασφάλιση συγκρίσιμων ΕνΔΤΚ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4, τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95.

48 Συνεπώς, τα μεθοδολογικά αυτά πλαίσια αποτελούν εκτελεστικά μέτρα τα οποία πρέπει να τηρούνται προκειμένου να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των οικείων κανονισμών και η συγκρισιμότητα των ΕνΔΤΚ. Ως τέτοια μέτρα, τα συγκεκριμένα μεθοδολογικά πλαίσια είναι ως εκ τούτου, όπως και οι κανονισμοί 93/2013 και 119/2013, εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 2494/95,

αναγκαία για την εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ και για τη διατήρηση και ενίσχυση της αξιοπιστίας και της καταλληλότητας των δεικτών αυτών κατά την έννοια του άρθρου 4, τρίτο εδάφιο, και του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95.

49 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι οι κανόνες που ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η βούληση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προβλέπονται από τη Συνθήκη και είναι δεσμευτικοί τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ίδια τα θεσμικά όργανα. Η τυχόν αναγνώριση υπέρ ενός θεσμικού οργάνου της δυνατότητας να δημιουργεί νέες νομικές βάσεις με διατάξεις του παράγωγου δικαίου, ανεξαρτήτως του αν η προβλεπόμενη διαδικασία εκδόσεως μιας πράξεως καθίσταται περισσότερο ή λιγότερο περίπλοκη, θα ισοδυναμούσε με απονομή στο θεσμικό αυτό όργανο νομοθετικής εξουσίας, υπερβαίνουσας τα όρια που προβλέπει σχετικώς η Συνθήκη. Θα ισοδυναμούσε επίσης με την παροχή στο όργανο αυτό της δυνατότητας να παραβιάζει την αρχή της θεσμικής ισορροπίας, κατά την οποία κάθε θεσμικό όργανο πρέπει να ασκεί τις αρμοδιότητές του σεβόμενο τις αρμοδιότητες των λοιπών οργάνων (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 6ης Μαΐου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-133/06, Συλλογή, EU:C:2008:257, σκέψεις 54 έως 57).

50 Ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες διατάξεις θα έπρεπε να προβλέπουν την τήρηση της ΚΔΕ για την έκδοση των αναγκαίων εκτελεστικών μέτρων κατά τα οριζόμενα από τον κανονισμό 2494/95.

51 Τα επιχειρήματα της Επιτροπής δεν αναιρούν το συμπέρασμα αυτό.

52 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι τα επίμαχα μεθοδολογικά πλαίσια, που δεν είναι νομικές πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 288 ΣΛΕΕ, δεν αποτελούν νομικώς δεσμευτικά εκτελεστικά μέτρα και, άρα, δεν ήταν αναγκαία η τήρηση της ΚΔΕ για την έκδοσή τους.

53 Επισημαίνεται όμως ότι σκοπός των μεθοδολογικών αυτών πλαισίων είναι η διευκρίνιση και συμπλήρωση των ισχυόντων κανονισμών όσον αφορά τις έννοιες, μεθόδους ή πρακτικές οι οποίες καθιστούν δυνατή την παραγωγή δεικτών που να πληρούν τις προβλεπόμενες από τα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού 2494/95 προϋποθέσεις συγκρισιμότητας. Συνεπώς, αποτελούν κατ' αρχήν, όπως και οι κανονισμοί 93/2013 και 119/2013, πράξεις με προορισμό τη διευκρίνιση του περιεχομένου της νομοθετικής πράξεως, ήτοι του κανονισμού 2494/95, προκειμένου να διασφαλισθεί η εφαρμογή της υπό ενιαίες προϋποθέσεις για την εξασφάλιση συγκρίσιμων ΕνΔΤΚ.

54 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως. Ειδικότερα, όσον αφορά τους ΕνΔΤΚ-ΣΟ, ο κανονισμός 119/2013 περιέχει μόνο τον ορισμό τους και παραπέμπει για τον υπολογισμό των ίδιων και των υποδεικτών στο μεθοδολογικό πλαίσιο, το οποίο αποτελείται ιδίως από τη «μεθοδολογία αναφοράς» που καταρτίστηκε το 2011. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι η ως άνω «μεθοδολογία αναφοράς» παρέχει ενδείξεις, μεταξύ άλλων, σχετικά με τις συνεκτιμώμενες ή μη κατηγορίες φόρων, τους μαθηματικούς τύπους και τις περιόδους αναφοράς. Η μεθοδολογία αυτή παρέχει συνεπώς τις αναγκαίες διευκρινίσεις για την παραγωγή δεικτών οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις συγκρισιμότητας που προβλέπει ο κανονισμός 2494/95. Από τις διευκρινίσεις εξάλλου που παρέσχε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ως προς το σημείο αυτό ότι στοιχεία σχετικά με την περίοδο αναφοράς που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ή τις εξαιρούμενες από τον υπολογισμό κατηγορίες φόρων, τα οποία ορίζει η «μεθοδολογία αναφοράς» που καταρτίστηκε το 2011, έχουν ουσιώδη σημασία για τη συγκρισιμότητα των δεικτών και θα έπρεπε να διαλαμβάνονται στον κανονισμό 119/2013.

55 Ομοίως, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-86/14 που αφορά τους ΔΤΙΚ, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 προκύπτει ότι η κοινοποίηση των ΔΤΙΚ γίνεται «σύμφωνα με το εγχειρίδιο ΔΤΙΚ-ΔΤΚ». Συνεπώς, το ίδιο το γράμμα του κανονισμού 93/2013 προβλέπει ότι το μεθοδολογικό πλαίσιο πρέπει να τηρείται από τα κράτη μέλη και, στην πράξη, από τις εθνικές στατιστικές αρχές που παρέχουν τους δείκτες αυτούς, ώστε να διασφαλίζεται η υπό ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογή των οικείων κανονισμών.

56 Ως εκ τούτου, στις υπό κρίση υποθέσεις τα μεθοδολογικά πλαίσια στα οποία παραπέμπουν οι προσβαλλόμενες διατάξεις αποτελούν εκτελεστικά μέτρα του κανονισμού 2494/95, όπως οι κανονισμοί 119/2013 και 93/2013.

57 Επισημαίνεται επίσης ότι το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζει τη δυνατότητα εκπονήσεως των επίμαχων μεθοδολογικών πλαισίων από την Eurostat.

58 Ειδικότερα, το άρθρο 4, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2494/95 περιέχει ρητή αναφορά στην Eurostat. Μολονότι η ανάθεση εκ μέρους της Επιτροπής στην Eurostat της ευθύνης για τον καθορισμό του μεθοδολογικού πλαισίου δεν προβλέπεται ρητά στο άρθρο 5, παράγραφος 3, και στο άρθρο 9 του κανονισμού 2494/95, εντούτοις τα άρθρα αυτά δεν την απαγόρευσαν.

59 Επιπλέον, στις ρυθμίσεις περί στατιστικών προβλέπεται ακριβώς ότι η στατιστική αρχή της Ένωσης την οποία ορίζει η Επιτροπή για την ανάπτυξη, παραγωγή και διάδοση ευρωπαϊκών στατιστικών καλείται «Επιτροπή (Eurostat)» και ότι, στο επίπεδο της Ένωσης, η «Επιτροπή (Eurostat)» διασφαλίζει την παραγωγή ευρωπαϊκών στατιστικών σύμφωνα με τους καθιερωμένους κανόνες και στατιστικές αρχές. Το άρθρο 6 του κανονισμού 223/2009 προβλέπει συναφώς ότι η Επιτροπή (Eurostat) έχει την αποκλειστική ευθύνη για τον καθορισμό των ενεργειών, των στατιστικών μεθόδων, προτύπων και διαδικασιών, καθώς και για το περιεχόμενο και τον χρόνο δημοσιοποίησης των στατιστικών στοιχείων. Κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 223/2009, η απόφαση 2012/504 ορίζει την Eurostat ως τη στατιστική αρχή της Ένωσης κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 223/2009 και προβλέπει ότι πρόκειται για υπηρεσία της Επιτροπής της οποίας προΐσταται γενικός διευθυντής. Αποστολή της στατιστικής αυτής αρχής είναι να αναπτύσσει, να παράγει και να διαδίδει ευρωπαϊκές στατιστικές. Προς τον σκοπό αυτόν, η Eurostat αναπτύσσει και προωθεί στατιστικά πρότυπα, μεθόδους και διεργασίες.

60 Κατά συνέπεια, η Eurostat, ως γενική διεύθυνση, προβάλλει ως η αρμόδια υπηρεσία εντός της Επιτροπής για την κατάρτιση των συγκεκριμένων μεθοδολογικών πλαισίων.

61 Επιπλέον, δεν συντρέχει λόγος να αμφισβητηθεί η σημασία τής, νομικώς μη δεσμευτικής, διοικητικής συνεργασίας και συντονισμού μεταξύ της ευρωπαϊκής και των εθνικών στατιστικών υπηρεσιών, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκπονήσεως των εν λόγω μεθοδολογικών πλαισίων.

62 Εντούτοις, μετά την εκπόνησή τους από την Eurostat στο πλαίσιο της ως άνω διοικητικής συνεργασίας, οι δεσμευτικοί κανόνες και τα εκτελεστικά μέτρα που διευκρινίζουν το περιεχόμενο της νομοθετικής πράξεως, ήτοι του κανονισμού 2494/95, προκειμένου να διασφαλιστεί η υπό ενιαίες προϋποθέσεις εφαρμογή του, και τα οποία κρίνονται αναγκαία για την εξασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ πρέπει να θεσπίζονται από την Επιτροπή με τήρηση της ΚΔΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, τρίτο εδάφιο, και του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

63 Οι προσβαλλόμενες διατάξεις όμως δεν προβλέπουν την τήρηση της διαδικασίας αυτής.

64 Ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες διατάξεις με τις υπό κρίση προσφυγές πρέπει να ακυρωθούν, επειδή προβλέπουν την έκδοση μεθοδολογικών πλαισίων που είναι εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του κανονισμού 2494/95 χωρίς όμως να προβλέπουν την τήρηση της ΚΔΕ κατά παράβαση του εν λόγω κανονισμού.

65 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ΚΔΕ δεν είναι κατάλληλη για την οργάνωση του είδους διοικητικής συνεργασίας που είναι αναγκαία για τον καθορισμό των μεθοδολογικών πλαισίων.

66 Εντούτοις, τα μεθοδολογικά πλαίσια αυτά, ως εκτελεστικά μέτρα, έπρεπε να έχουν εκδοθεί με τη διαδικασία που προβλέπει ο κανονισμός 2494/95, ανεξαρτήτως της καταλληλότητας της διαδικασίας αυτής.

67 Συναφώς, όπως επισημαίνει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εάν η Επιτροπή εκτιμά ότι η διαδικασία αυτή δεν είναι κατάλληλη, οφείλει να εξετάσει το ενδεχόμενο τροποποιήσεως του κανονισμού 2494/95. Δεν ασκεί επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση το γεγονός ότι τέτοια τροποποίηση αποτέλεσε αντικείμενο προτάσεως της Επιτροπής, της οποίας έγινε μνεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Κατά τα λοιπά, η διατύπωση του άρθρου 4, παράγραφος 4, της προτάσεως κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους εναρμονισμένους δείκτες τιμών καταναλωτή και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2494/95 (COM 2014/724 τελικό) είναι σαφής. Κατά τη διάταξη αυτή, προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι, η ενδεδειγμένη μεθοδολογία για τη διαμόρφωση συγκρίσιμων εναρμονισμένων δεικτών καθορίζεται με εκτελεστικές πράξεις, που εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 5 του κανονισμού 182/2011. Η διάταξη αυτή επιβεβαιώνει συνεπώς ότι τα μεθοδολογικά πλαίσια είναι εκτελεστικές πράξεις οι οποίες πρέπει να εκδίδονται με τήρηση της προβλεπόμενης σχετικής διαδικασίας.

68 Τρίτον, κατά την Επιτροπή η έκδοση νομικώς μη δεσμευτικού εγγράφου εφαρμογής δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις για τις οποίες επιβάλλεται η υπό ενιαίες προϋποθέσεις εκτέλεση της νομικής πράξεως. Εξάλλου, δεν είναι δυνατός ο καθορισμός ενιαίων προϋποθέσεων εφαρμογής με μη δεσμευτική πράξη.

69 Το επιχείρημα αυτό πρέπει όμως να απορριφθεί. Ειδικότερα, η απαιτούμενη συγκρισιμότητα των ΕνΔΤΚ και η πρακτική αποτελεσματικότητα των οικείων κανονισμών επιβάλλουν ακριβώς την τήρηση των μεθοδολογικών πλαισίων που προβλέπονται στις προσβαλλόμενες διατάξεις και την εφαρμογή τους υπό ενιαίες προϋποθέσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των ΕνΔΤΚ.

70 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι πρέπει να γίνουν δεκτοί ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-261/13 και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-86/14, με τους οποίους προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2494/95, σε συνδυασμό με το άρθρο 5α της αποφάσεως 1999/468, επειδή θα έπρεπε να έχει προβλεφθεί η τήρηση της ΚΔΕ για την έκδοση των προβλεπόμενων μεθοδολογικών πλαισίων τα οποία αποτελούν εκτελεστικά μέτρα αναγκαία για τη διασφάλιση της συγκρισιμότητας των ΕνΔΤΚ.

71 Κατά συνέπεια, το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού 119/2013 και το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 93/2013 πρέπει να ακυρωθούν, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

72 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Στην υπόθεση Τ-261/13, ακυρώνει το άρθρο 1, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 119/2013 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2214/96 του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕνΔΤΚ): διαβίβαση και διάδοση υποδεικτών των ΕνΔΤΚ, όσον αφορά τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή με σταθερούς φορολογικούς συντελεστές.**

2) Στην υπόθεση T-86/14, ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 93/2013 της Επιτροπής, της 1ης Φεβρουαρίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2494/95 για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή, όσον αφορά τον καθορισμό δεικτών τιμών για τις ιδιοκατοικούμενες κατοικίες.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Frimodt Nielsen Dehousse Wiszniewska-Białecka

Collins Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Σεπτεμβρίου 2015.

(υπογραφές)